

Svajonų
ROMANAI

Aistra

MAXINE SULLIVAN

Paslapties kaina

9,40 Lt / 2011 liepa-rugpjūtis

Broliai Rotai

Knygute.lt

Maxine Sullivan

(Maksin Salivan)

PASLAPTIES KAINA

Romanas

Versta iš Maxine Sullivan, High-Society Secret Baby, 2010

© Maxine Sullivan, 2010

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B. V. / s. à. r. l.”

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Dovilė Vaišvilaitė-Akdere, vertimas iš anglų kalbos, 2011

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© iStockphoto.com, viršelio nuotrauka

© "Svajonių knygos", 2011

© Knygute.lt, Elektroninė versija, 2012

PIRMAS SKYRIUS

- Tekėti už tavęs? - susmukdama ant odinės sofas sušnabždėjo Kasandra Rot.

Dominykas Rotas stovėjo priešais terasos duris, už kurių driekėsi Melburno horizontas, ir stebėjo, kaip gražus brolio žmonos veidas mainosi iš nuostabos. Jeigu geriau nepažintų šios moters, beveik imtų jos gailėti.

- Būtent. Mudu tuoksimės.

Jo balsas, rodėsi, traukė Kasandrą iš pačios savęs - pakėlusi šviesiais kaip pelenai plaukais įrėmintą galvą, moteris apniukusiomis akimis pažvelgė į Dominyką.

- Tačiau nuo Lijamo mirties praėjo tik savaitė.

- Ir pats puikiai žinau, kiek laiko praėjo nuo mano brolio mirties, - pajutęs aštrų skausmo dūrį atrėžė Dominykas. Ankstyvas gruodis jo šeimai jau niekada nebebus toks kaip anksčiau. Vasaros pradžia, paskui Kalėdos visada primins Lijamą.

- Jis buvo ir mano vyras, - akimirką pajutusi užuojautą atitarė Kasandra ir vėl ištiesino prakaulius pečius.

- Trumpiau negu trejus metus. Mano brolis jis buvo dvidešimt aštuonerius.

Lijamas buvo jauniausias šeimoje, Adamas buvo dvejais metais vyresnis, o Dominykas - dvejais metais vyresnis už Adamą. Nė vienam iš jų nė į galvą nebūtų atėję, kad Lijamo gyvybė galėtų nutrūkti tokiame ankstyvame amžiuje.

- Tai žema, Dominykai, - papriekaištavo Kasandra.

Jo veide nebuvo matyti nė šešėlio apgailestavimo. Niekada nieko panašaus nebūtų pasakęs kitai moteriai, bet šioji... Šioji ištekėjo už Lijamo vien tam, kad taptų Rotų šeimos turtų bendrasavininke. Dominyko prosenelis karste apsiverstų sužinojęs, kad *Rotai* - Australijos prabangos prekių parduotuvių tinklas - tenkina įnoringus šios moters prabangos poreikius.

- Turiu laišką. - Dominykas įkišo ranką į verslo kostiumo kišenę ir ištraukė voką. - Jis nuo Lijamo. Mano brolis norėjo, kad įteikčiau. Kaip paaiškinimą.

- Paaiškinimą? - tobulai išlenkti Kasandros antakiai susimetė į raukšlę.

- Kad žinotum, kodėl norėjo, jog taptum mano žmona.

- Ką! Mano vyras *norėjo*, kad mane vestum? - moteris iš nuostabos išsprogino savo mėlynas akis.

- Jis *norėjo*, kad jo dukra augtų kaip Rotų šeimos narė.

- Tačiau Nikolė ir taip turi Rotų pavardę, - su-raukdama kaktą pasakė Kasandra, jos žvilgsnis buvo sumišęs.

Kažkas jo viduje apsvirtė. *Jis* tai žinojo ge-riau negu kas nors kitas.

- Lijamas *norėjo*, kad jo dukra *augtų* kaip Ro-tų šeimos narė ir gyventų turėdama Rotų var-dą. Jis *nenorėjo*, kad ištekėtų už vyro, kuris nepriklauso šeimai. Lijamas spėjo, kad galė-tum taip pasielgti, ypač turint galvoje tavo santykius su Keitu Samjuelsu.

- Žinai apie mano ir Keito santykius? - skau-džiai įtraukusi oro paklausė Kasandra.

- Lijamas pasakojo.

- Tačiau... Tačiau viskas buvo ne taip.

- Kasandra, prašau, nereikia aiškintis, - pa-duodamas laišką nutraukė Dominykas. - Neno-riu žinoti smulkmenų.

Kasandra pro virpančias blakstienas pažvel-gė į Dominyko veidą, tačiau vaidyba jo nesu-jaudino. Įbrukęs į ranką laišką jis grįžo į vietą,

iš kurios buvo ką tik pajudėjęs, ir ėmė stebėti, kaip ji atplėšia voką ir pradeda skaityti. Kaip tokia stulbinamai graži moteris gali būti tokia atšiauri ir reikli? Kas verčia ją atrodyti kitų akyse nenuoširdžią? Kuo ji traukia vyrus?

Su šviesiai rožinės spalvos kostiumėliu - derančios kelnės, berankovė palaidinė ir švarkeilis - ji atrodė elegantiška ir grakšti. Atviri batai su dirželiais buvo neatskirama susikurto stiliaus dalis, kaip ir ploni auksiniai auskarai bei plona auksinė grandinėlė ant kaklo. Jos makiažas buvo nepriekaištingas, oda tobula, pelenų šviesumo plaukai vos papurenti, krintantys ant pečių.

- Ar skaitei, kas čia parašyta? - perbėgusi akimis laišką ir išbalusi tarsi popierius paklausė Kasandra.

- Ne, tačiau prašydamas perduoti Lijamas trumpai papasakojo.

Kasandros veide šmėkstelėjo keista išraiška, bet iš karto pradingo; tvirtai spausdama rankoje laišką moteris pašoko ant kojų.

- Atleisk, tačiau to padaryti negalėsiu.

- Bijau, jog netrukus suprasi neturinti kitos išeities.

- Kodėl taip sakai? - kiek patylėjusi ji paklau-

sė.

- Rytoj bus skaitomas Lijamo testamentas. Pamaniau būsiant išmintinga tau iš anksto pranešti apie dokumento turinį, kad išvengtume nereikalingo skandalo. - Dėkui Dievui, tėvas pasirūpino išvežti motiną paplaukioti jachta ir gedėti kelionėje, o ne tarp keturių sienų.

- Skandalo?

- Jeigu per dvi savaites už manęs neištekėsi, didžiuma jūsų šeimos turto atiteks Nikolei, bet tik tada, kai ji sulauks dvidešimt vienerių metų; jei susituoktume, viskuo galėtum naudotis jau dabar. Iki Nikolės pilnametystės tau būtų skiriama tik tiek pajamų, kiek reikėtų išgyventi, ir tai tik Nikolės gerovei užtikrinti. Be to, kiekvienas centas, kurio paprašytum, turėtų pereiti per mano rankas.

- Ką?!

- Lijamas man sakė, kiek gauni kas mėnesį, - nepasiduodamas užuojautai pasakė Dominykas. - Jis tau buvo be galo dosnus. Rodos, turi ką prarasti, ar ne?

- Tačiau pinigai buvo skirti... - Išdžiūvusia gerkle pradėjo Kasandra.

- Tokie nurodymai, - nutraukė Dominykas, nenorėdamas klausytis pasiaiškinimų.

- Tai juokinga! Tai pasibjaurėtina. Užginčysiu tokį testamentą.

- Gali pamėginti. Tačiau Lijamas viską labai gerai apgalvojo. Dabartinėmis aplinkybėmis gausi tik tiek, kad galėtum išgyventi, todėl tokio pragyvenimo lygio išlaikyti tikrai nepavyks, - pasišaipė apžvelgdamas kambarį.

Erdvus namas buvo idealus modernaus gyvenimo pavyzdys - suprojektuotas orientuojantis į erdvę ir šviesą, baltas dekoras, balti baldai ir aukščiausios klasės technologijos, uždaras vidinis kiemas puikiai tiko gausiems pobūviams. Nors Dominykas šiame name lankėsi vos kelis kartus, vis galvodavo, kad jis idealiai tinka broliui ir žmonai.

Dabar, stebėdamas Kasandrą, suprato, kad ši moteris ne taip jau dera prie šios aplinkos. Gal namas labiau tiko Lijamui? Ir kodėl jam staiga pasirodė, kad Kasandrai ši aplinka *netinka*? Šalti, baltos spalvos, automatizuoti namai *turėtų* atitikti jos būdą, tačiau dabar kažkodėl taip nebeatrodė, ir Dominykas nebesuprato, kodėl šie namai nebeatspindėjo to, ką jis žino apie šią moterį.

Jis pats nusišaipė iš savo minčių. O koks, po galais, skirtumas? Kad jį kur tą Lijamą, įvėlė į šį reikalą. Jeigu tik tą dieną nežinodamas ne-

būtų nuvažiavęs jo aplankyti atliekant dirbtinio apvaisinimo procedūrą... Jeigu tik...

- Dominykai, pamiršai, kad šis namas priklauso man, - dabar Kasandros balsas skambėjo labiau pasitikinčiai. - Galėčiau jį parduoti. Ir su Nikole gyventume iš gautų pajamų.

- Šis namas įregistruotas *mano* vardu, - pakirdęs iš apmąstymų tarė Dominykas. - Lijamas jį perdavė man daugiau negu prieš mėnesį.

- O Dieve, jis norėjo, kad likčiau be skatiko kišenėje, tiesa? - dar labiau išbalusi pasakė Kasandra.

- Taip, tiesa.

Nuoskaudos šešėlis šmėkstelėjo jos veidu taip greitai, kad Dominykas vos spėjo pastebėti. Dėl įžeistų jausmų Kasandrai nepriekaištavo. Žmonai turėtų būti nelengva susitaikyti su tokiu vyro sprendimu, net jeigu savo elgesiu to užsitarnavo.

Žinoma, ji niekada nemylėjo savo vyro. Tikruosius jausmus atskleidė priversdama Lijamą palikti namus ir persikraustyti gyventi pas tėvus, užuot leidusi baigti gyvenimą greta žmonos ir dukters. Kaip turėtų būti. Ak, tiesa, ji iki pat galo puikiai vaidino ištikimos, nuo lovos

nesitraukiančios žmonos vaidmenį, netgi verkė, kai viskas buvo baigta, bet ar ją galima vadinti nuoširdžiai gedinčia našle? Dominykas tuo netikėjo.

- Regis, jam buvo pasimaišęs protas, - praradusi viltį pasakė Kasandra.

- Jo teisininkas gali įrodyti, kad Lijamas mąstė kuo blaiviausiai.

- O kas man gali sutrukdyti ištekėjus už tavęs pasiimti pinigus ir išsiskirti? - jos akyse spindėjo panika.

Dominykas suprato, kad metas baigti betikslį pokalbį. Nenorėjo matyti, kaip ši moteris maldauja, nebent pultų jam į kojas miegamajame. Vien tik pagalvojus apie miegamąjį jo širdis ėmė beprotiškai daužytis, todėl kaip ir kiekvieną kartą prireikė didelių valios pastangų, kad pats nekristų Kasandrai po kojų.

Jis privalėjo pasakyti tai, ką ji ir taip neišvengiamai turėjo žinoti. Kasandra buvo devynių mėnesių Rotų kūdikio motina - kūdikio, kuris šiuo metu miegojo miegamajame ir nė nenutuokė, kas vyksta svetainėje tarp suaugusiųjų. Nesvarbu, ar jam pačiam ir Kasandrai tai patiko ar ne, reikalas turėjo būti sutvarkytas.

- Jeigu už manęs netekėsi arba ištekėjusi pa-

prašysį skyrybų, pradėsiu teismo procesą dėl Nikolės globos teisių.

Susvyravusi Kasandra klestelėjo atgal ant sofos ir užmerkė akis. Dominykas žengtelėjo prie jos, bet tuoj pat save sustabdė. Buvo tikras, kad dabar Kasandra myli savo vaiką. Ir tai buvo vienintelė jos reputaciją gelbėjanti savybė, nepaisant Lijamo papasakoto fakto, jog pradžioje kūdikio nenorėjusi. Tačiau Dominykas negalėjo leisti sau pamiršti, kad kovoja kaip tik už to vaiko teises. Nikolė užsitarnavo būti auginama kaip Rotų šeimos narė.

O, kad jis galėtų sužlugdyti šitą farsą ir papasakoti Kasandrai tiesą apie dukterį. Tačiau, velniai griebtų, turėjo tylėti lyg vandens į burną prisisėmęs. Pažadėjo Lijamui saugoti paslaptį iki pat tos akimirkos, kai Nikolės ateitis taps saugi, kai *jis* ir Kasandra pagaliau bus susituokę. Be to, reikėjo atsižvelgti į tėvus. Prieš numetant dar vieną bombą teks palaukti, kol apmalš jų gedulas.

- Apsidairyk aplinkui, - tarė Dominykas, žvalgydamasis po nuostabią svetainę. - Judvi su Nikole gyvenate aukščiausios klasės gyvenimą. Nejuo manai sugebėsianti įtikinti teisėją, neva pinigai ir privilegijos nesą tavo vaiko teisė?

- Motinos meilė kur kas svarbiau, - nutaisiusi nuožmų veidą atrėžė Kasandra.

- Taip, jeigu rastum teisėją, kuris patikėtų, kad meilė yra aukščiau už viską. Net nepaisant šio fakto, tikriausiai ir pati suvoki, jog vargu ar neištikima žmona nepriverstų teisėjo suabejoti jos morale?

- Tačiau aš *nebuvo* neištikima, - moteris blykšdama paprieštaravo.

- Pasilaikyk tai teisėjui, Kasandra.

Ji sudrebėjo. Dominykas matė, kad ji svarsto galimybes.

- Tai absurdas, - galiausiai pratrūko.

- Sutinku, bet taip norėjo Lijamas, ir pasi-stengsiu, kad mirštančio brolio prašymas būtų įvykdytas.

Žodžiai pakibo erdvėje.

Kasandra metė skvarbų žvilgsnį ir perėjo į kontrpuolimą, kaip jis ir tikėjosi.

- Pasakyk man, Dominykai. O kas tau iš to, jei susituoksime, išskyrus tavęs nemylinčią žmoną ir vaiką, kuris nėra tavo.

- Man užteks žinoti, kad dukterėčia turi tėvą, - jo širdis suspurdėjo.

- Kodėl tu? Kodėl ne Adamas?

Mintys apie Kasandrą ir Adamą nebuvo ma-

lonios. Dominykas mylėjo savo antrą brolių, tačiau kai prieš kelerius metus per autoavariją žuvo jo žmona, jaunėlis neplanavo dar kartą tuoktis. Be to, *Dominykas* nebenorėjo dalytis. Kai *Kasandra* buvo *Lijamo* žmona, jam sunkiai sekėsi kovoti su geismu. Daugiau to patirti nenori. Jeigu santuoka yra vienintelė išeitis - iš tiesų vienintelė, - ši moteris susituoks su *juo*.

- Esu vyriausias. Padarysiu viską, kas būtina.

Jos skruostai nusidažė lengvu raudoni, tačiau vyras nesuprato, ar taip nutiko dėl užplūdusio pykčio ar sumišimo.

- Kai ką pamiršai, *Dominykai*. O tavo tėvai?

- Jie prarado mylimą sūnų, bet gaus galimybę išsaugoti anūkę. Manau, kad jie supras.

- Tačiau jie manęs nemėgsta. - Ji vis dar buvo išbalusi.

- Tu netinkamai pasielgei su jų sūnumi. Ne-jau manai, kad turėtų tave už tai mylėti?

- Ištekėjau už tavo brolio iš meilės, *Dominykai*, - kilstelėdama smakrą paprieštaravo *Kasandra*. - Nieko daugiau.

- Kurgi ne, - nusišaipė vyras.

- Visada manei, kad ištekėjau dėl pinigų, argi ne taip? - niekinamai žvelgdama pasidomėjo *Kasandra*....